

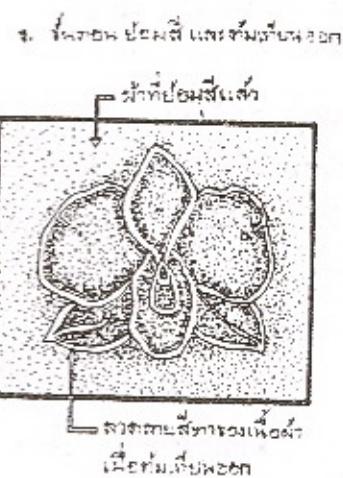
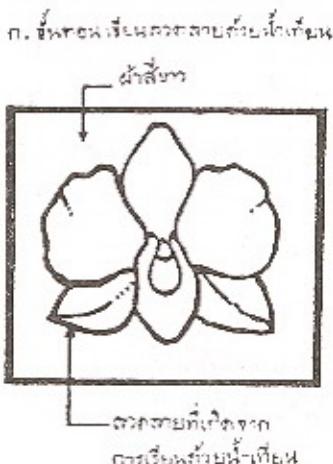
บานติก

ชมลา วัฒนสิน*

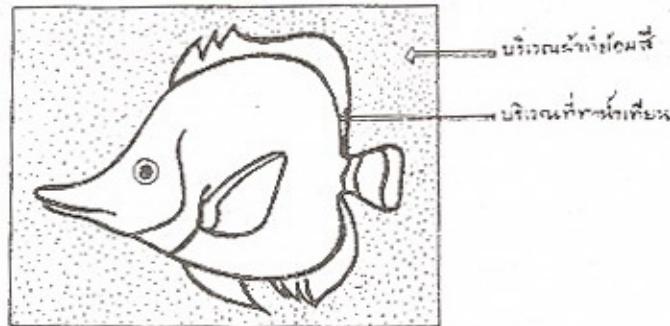
บานติก (Batik) หรือป่าเตะ เป็นคำมาจากภาษาชาวกาชี ซึ่งหมายความว่า เป็นผ้าที่มีลวดลายเป็นๆ ขาดๆ ตอนๆ สักงานแรกของผ้าบานติก โดยทั่วไปผ้าบานติกมีสีสัน ฉุกชาต สวยงาม มีวิธีการทำลวดลายโดยใช้蜜น้ำเทียน (Wax) เทียนเป็นลวดลายที่ต้องการลงบนผ้า ทำให้ส่วนของผ้าที่ถูกน้ำเทียนปิดไม่ติดสีเมื่อย้อมสี นอกจากการย้อมสีทั้งผืนแล้ว ยังใช้วิธีการระบายน้ำตามต้องการลงในผ้าส่วนที่ต้องการให้ติดสี

หลักการเบื้องต้นของการทำผ้าบานติก

- บริเวณที่ไม่ต้องการให้สีย้อมติดผ้า ซึ่งมักใช้เป็นส่วนที่มีลวดลายของเส้นเทียน และจะกล่าวเป็นลักษณะของเนื้อผ้าเฝือกอยู่ก่อนแล้ว

2. บริเวณที่ยอมสีตามสีที่ต้องการ เป็นส่วนที่ไม่ถูกนำ้เทียนปิดน้ำลง

แหล่งกำเนิด

การทำผ้ามาดก คือเป็นศิลปะพื้นบ้านและพำท้องถิ่นที่มีมานานแล้วในหลายประเทศ เช่น อินเดีย อียิปต์ ญี่ปุ่น และคินโดยนีเชีย แต่ยังสรุปไม่ได้ว่าประเทศใดเป็นต้นแบบและคริเติม แต่ที่ยอมรับกันวามีเชื่อเสียงมากที่สุด คือ ผ้ามาดกของชาวอินโนนีเชีย ได้เผยแพร่ไปยังประเทศต่าง ๆ เช่น ไทย มาเลเซีย พม่า ลาว ตลอดจนอสเตรเลีย และประเทศไทยในยุโรป และอเมริกา

ผ้ามาดกในประเทศไทย

ไทยรับอิทธิพลการทำผ้ามาดกจากประเทศมาเลเซีย โดยเข้ามาทางจังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งส่วนมากจะมีโรงงานทำผ้ามาดกอยู่ที่อำเภอสูงสุก-ลา จังหวัดตราด นอกจากริมแม่น้ำดเล็กที่จังหวัดปัตตานี และอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผ้ามาดกที่ทำจากโรงงานออกแบบมาในรูปของผ้าปาเตะสำหรับเป็นเครื่องนุ่งห่ม นอกจากนี้ทางภาคเหนือได้มีการทำผ้ามาดกโดยใช้สักชุดและลวดลายของศิลปะไทยทางภาคเหนือ มาดัดแปลงทำให้เกิดเอกลักษณ์เฉพาะของผ้ามาดกทางภาคเหนือ และชาวเขาเผ่ามัง ซึ่งอยู่ทางภาคเหนือได้ทำผ้ามาดกซึ่งมีลักษณะสีเดียว โดยเป็นกลุ่มน้ำเงิน และใช้ลวดลายด้วยการรีดเป็นรูปร่างเรขาคณิต เช่น รูปสี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม ขนาดเล็ก ๆ นำมาเชื่อมเป็นลายตอกกันอย่างเป็นระเบียบ

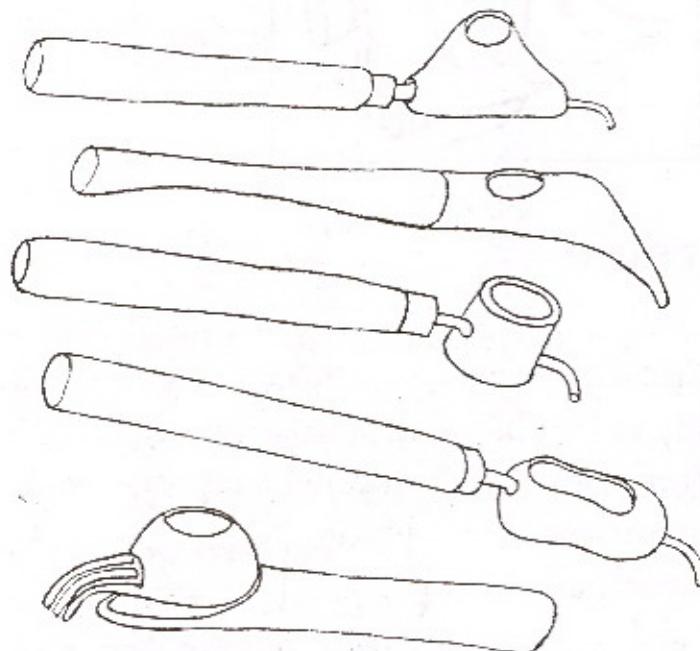
กรรมวิธีการทำผ้ามาดก

1. การเพียงเทียนเป็นลวดลายบนผ้า และนำไปปั้มสี
2. การเพียงเทียนเป็นลวดลายบนผ้า และระบายน้ำสีด้วยพู่กัน

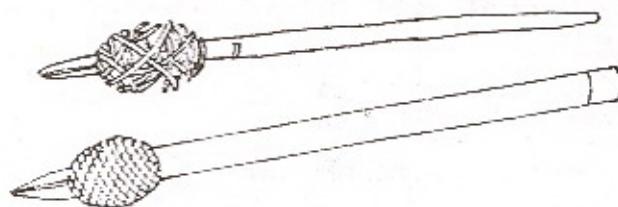
วัสดุอุปกรณ์ในการทำผ้าม่านติก

เครื่องมือที่ใช้ในการเย็บเยี่ยน

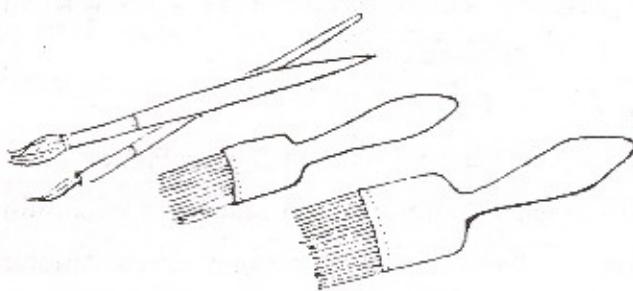
จันติง (Canting หรือ Tianting) มีหลายขนาดเหมาะสมสำหรับเย็บเยี่ยนลวดลายเส้นเล็ก ๆ ที่ต้องการความประณีต

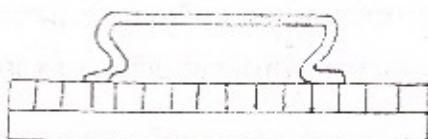
ปากกาหงองเหลือง สำหรับเย็บเยี่ยนที่ต้องการเส้นขนาดให้ใหญ่ในปราณีตมาก

พู่กันและแปรงทาสี ซึ่งมีขนาดใหญ่สำหรับทาเทียนบริเวณกว้าง ๆ และสำหรับทาเนื้อยาเคลือบสี เช่น พู่กันเบอร์ ๑๒ แปรงขนาด ๒ นิ้ว และ ๓ นิ้ว

แม่พิมพ์ (Canting cap) ทำด้วยโลหะประ年之久ทองแดง ห้องเหล็ก ไม้ฉลุ เสือกชุดเป็นรูปคล้าย แต่แม่พิมพ์ที่มีคุณภาพดี คือแม่พิมพ์ที่หัวจากห้องแดง ทางภาคใต้นิยมแม่พิมพ์ที่หัวจากสังกะสี และผู้กราฟป้องนม ซึ่งมีราคากูากatteให้ลวดลายที่ไม่คอมชัดเท่าแม่พิมพ์ที่หัวจากห้องแดง

กรอบไม้ (Frame) ใช้สำหรับขึ้นผ้าที่จะเขียนลวดลายเพื่อให้ผ้าตึงและแน่น ควรใช้ไม้ที่มีน้ำหนักเบา สามารถเคลื่อนย้ายได้ง่าย มีขนาดแล้วแต่ความกว้างยาวของผ้า

ภาชนะต้มเทียน ใช้ภาชนะที่เป็นโลหะ และห朗สูงหรือ ก้นลึก เพื่อสะดวกในการจุ่มเทียนหรือตักเทียน

เตาต้มเทียน ใช้เตาน้ำมันก้าด เตาแก๊ส หรือเตาไฟฟ้าก็ได้ แล้วแต่ความสะอาดและเหมาะสม
ภาชนะต้มพ้าอาจใช้กระถางขนาดใหญ่เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 20-25 นิ้ว ที่ควรเป็นกระถางมังฟ้าหัวด้วยโลหะหรือกระดาษใบบัวขนาดใหญ่

ภาชนะใส่สีย้อมผ้า ใช้กระถางขนาดใหญ่ เช่นเดียวกับภาชนะที่ต้มผ้า ควรเป็นพลาสติก ภาชนะสำหรับล้างผ้า ควรเป็นกระถางขนาดใหญ่ อย่างน้อย 2 ใบ รวมตากผ้า ใช้ไม้ร่องแนงทำ ไม่ควรทำด้วยเส้นลวด เพราะอาจทำให้เกิดสนิมได้ ผ้า (Fabrics) ต้องเป็นผ้าที่ทำจากเส้นใยธรรมชาติ เช่น ผ้ามัสลิน ผ้าไหม ผ้าสาลุ ห้ามใช้ผ้าที่มีไส้สังเคราะห์เจือปน เพราะทำให้ย้อมสีติดไม่ติดเท่าที่ควร

เหยี่ยนผสม ซึ่งมีวิธีประกอบดังนี้

ก. ชีสิง (Wax) มีลักษณะเหมือนวานิล่า ทำให้น้ำเทียนไม่เปละหรือแตกง่าย

ข. พาราฟิน (Parafin Wax) มีลักษณะเป็นเทียนแผ่นสีขาว หรือสีเหลือง

ค. ยางสน (Rasinx) ใช้ผสมเทียนให้มีความเหนียวชื้นกว่าน้ำสีในขณะที่ย้อมได้ดี

สีย้อม (Batik dyes) ต้องใช้สีย้อมเย็น คือย้อมในน้ำสีที่มีอุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ถ้าร้อนกว่านี้ทำให้เทียนละลาย

ขั้นตอนการทำผ้าบาติก

1. ขั้นตอนการออกแบบลาย

2. ขั้นตอนการเทียนเทียน และการย้อม

การออกแบบลาย นับเป็นขั้นตอนแรกและสำคัญในการทำผ้าบาติก គัดลายของผ้าบาติกจะเป็นส่วนที่แสดงให้เห็นความสวยงามและความน่าใช้สอย จุดประสงค์ของการน้ำ太平ใช้จึงเป็นข้อที่ควรคำนึงถึงสำหรับการทำผ้าบาติก เช่น ต้องการทำผ้าพื้นคอ ผ้าเชิดหน้า ใบผู้กุม ผ้าปูโต๊ะ ผ้าปูที่นอน เสื่อ ส่าหรับการออกแบบគัดลายนี้มุ่งเน้นเฉพาะการทำผ้าบาติกแบบเรียนลายด้วยมือ (Free hand) โดยไม่ใช้แม่พิมพ์

ขนาดของผ้าที่นิยมใช้โดยทั่วไป ได้แก่

ผ้าพื้นคอ ขนาดใหญ่ 33x33 นิ้ว ขนาดเล็ก 25x25 นิ้ว

ผ้าเชิดหน้า ขนาดใหญ่ 15x15 นิ้ว ขนาดเล็ก 12x12 นิ้ว

ผ้าพันชายหาด ขนาดใหญ่ 52 นิ้ว x 2.5 หลา ขนาดกลาง 42 นิ้ว x 2.5 หลา
ขนาดเล็ก 42 นิ้ว x 1.5 หลา

ผ้าโสร่ง ขนาดใหญ่ 42 นิ้ว x 2.5 หลา และ 42 นิ้ว x 3 หลา

ผ้าปูโต๊ะอาหาร ขนาดใหญ่ 54 นิ้ว x 2.5 หลา ขนาดเล็ก 54 นิ้ว x 1.5 หลา

ผ้าปูโต๊ะรับแขก ขนาด 18 x 36 นิ้ว

ผ้าปูที่นอน ขนาด 6 ฟุต 100 นิ้ว x 3 หลา

ผ้าปูที่นอนเตียงเดียว ขนาด 72 นิ้ว x 2.5 หลา

ผ้าตัดเสื่อ ขนาด 42 นิ้ว x 2 หลา 50 นิ้ว x 1.5 หลา

ผ้าตัดชุด ขนาด 42 นิ้ว x 3.5 หลา

ผ้าตัดกระโปรงยั้ย ขนาด 52 นิ้ว x 2.5 หลา

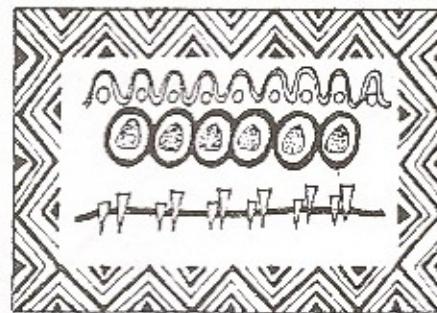
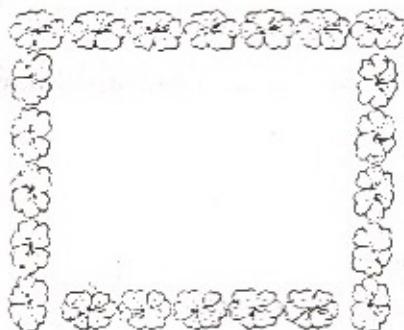
ลักษณะลวดลายที่ใช้ในการทำพื้นาที

1. ลายเรขาคณิต ใช้ลักษณะของเส้นตรง เส้นโค้ง เส้นหยัก เส้นคด และรูปทรงเรขาคณิต เช่น รูปสี่เหลี่ยม รูปทรงกลม รูปสามเหลี่ยม รูปกรวย เป็นต้น นำมาจัดองค์ประกอบเสียให้มีอาจเป็นลวดลายซ้ำ ๆ กัน (Repetition) หรือช่วงจังหวะของการวางลวดลายอย่างเหมาะสมสมกับความต้องเนื่อง

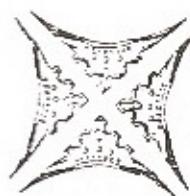
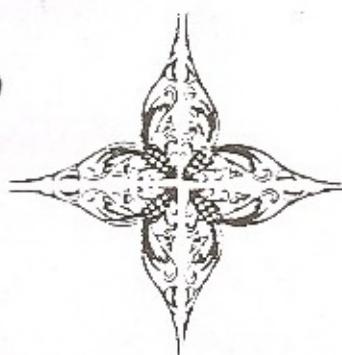
2. ลายจากธรรมชาติ โดยดัดแปลงจากส่วนต่าง ๆ ของดอกไม้ ใบไม้ นำมาจัดองค์ประกอบให้มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์ของการใช้สอย นอกจากที่จะดัดแปลงจากลักษณะต่าง ๆ ให้เป็นลวดลายแบบง่าย ๆ เช่น นา ปลา ปู ปะการัง หุ่ง ฯลฯ

การจัดองค์ประกอบลวดลาย ผ้าที่มีลักษณะเป็นผืนผ้าน้ำสีเหลี่ยม มีวิธีการวางลวดลายดังนี้

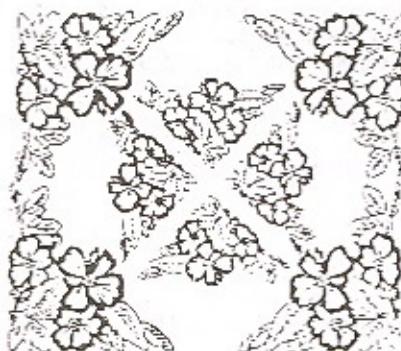
- ใช้เป็นลวดลายรอบ ๆ กรอบสี่เหลี่ยม โดยใช้ลายแบบต่อเนื่อง หรือลายซ้ำกัน

- ใช้เป็นลวดลายตรงกลางกรอบสี่เหลี่ยม โดยใช้ลายแบบจบในตัว

๓. เขียนลดลายตรงมุ้งทั้งสี่ของกรอบสี่เหลี่ยม โดยใช้ลายแบบจป. ในตัว หรือลายแบบต่อเนื่อง

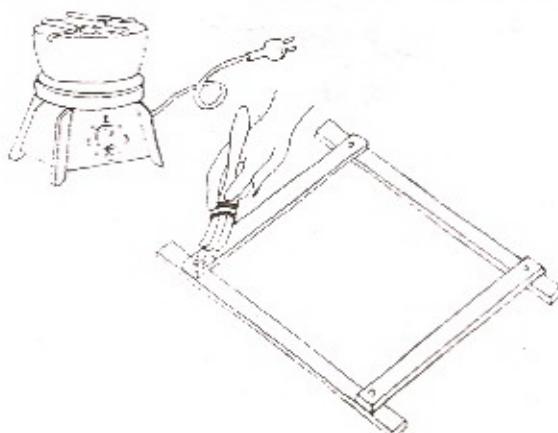

การเขียนเทียน และการข้อม มีขั้นตอนดังนี้

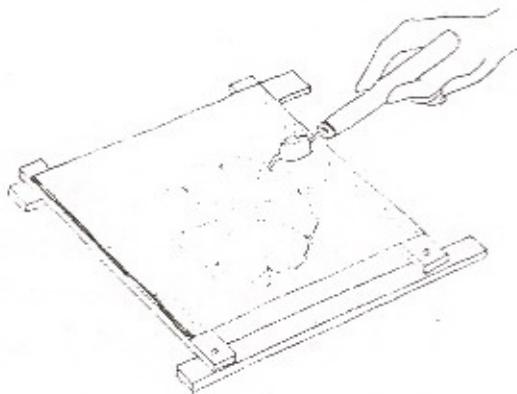
- เมื่อออกแบบลาย และถอกลายลงบนผ้า (ผ้าที่เตรียมไว้แล้วโดยนำผ้าไปปัต้มเพื่อให้เปลี่ยนสีติดอยู่ในผ้าหลุดออกให้หมด)

- ใช้เบรงขนาด ๑ น้ำ ทาหน้าเทียนลงบนกรอบไม้ ๒ ครั้ง นำผ้ามาซึ่งติดบนเทียนที่ทาบนกรอบไม้

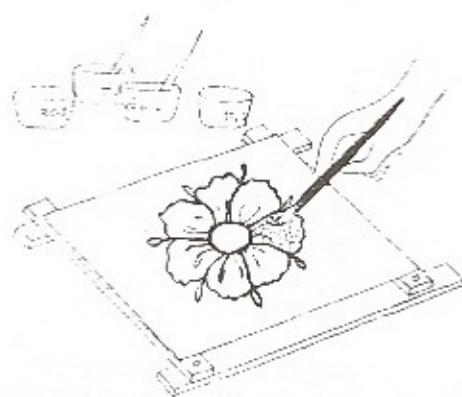

3. ใช้จั๊นติ๊งตักเทียนเรียงผลัดลายตามเส้นตินสอที่วางไว้

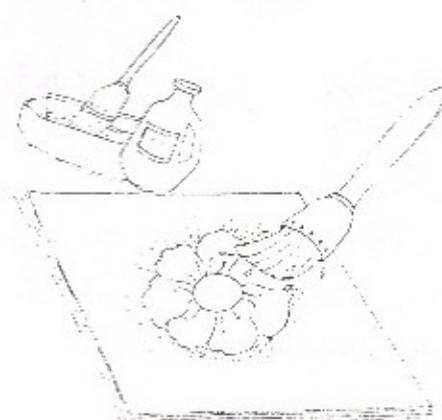

4. ใช้สีผสมน้ำระบายตัวยพู่กันตามบริเวณที่ต้องการ ใช้วิธีการระบายสี เช่นเดียวกับการระบาย

สีน้ำ

5. เมื่อสีแห้งแล้วใช้น้ำยาเคลือบสีกันกระหายหับ ปลอกยให้แห้งประมาณ 2 ชั่วโมง ห้ามน้ำไปทางดูด

วารสารวิทยบริการ
ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 กันยายน-มีนาคม ๒๕๓๘

นิตยสาร
ข่าวสาร วิจัยและนวัตกรรม

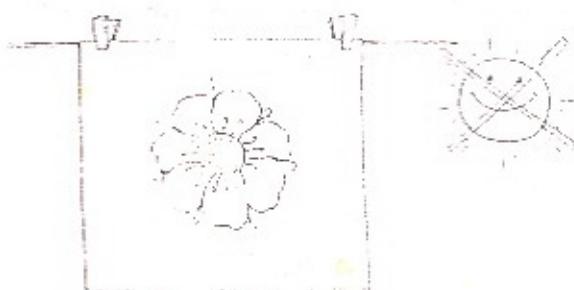
๖. นำผ้าไปซักน้ำร้อนตามด้วย ๆ ครั้ง เพื่อให้สีส่วนเกินหลุดไป

๗. นำผ้ามาต้มในน้ำสูญ เพื่อให้เก็บน้ำออก และนำไปซักใหม่น้ำสะอาดอีกครั้ง

๘. หากผ้าที่เสร็จแล้วไม่โล่ง และไม่มีแสงเดดส่องถึงเส้นเดดจะทำไห้สีดีดีขึ้น

หลักการใช้สีในงานย้อมผ้าฯ ภาค

1. เมสิวัตถุธาตุและลีคุปปีร์ปักษ์ของเมสี (Pigmentary Primaries And Its Complements) ประกอบด้วย

สีน้ำเงิน (Prussian Blue)

สีแดง (Crimson Lake)

สีเหลือง (Gamboge Tint)

เมสีทั้งสามนี้ก็สามารถผสมกันระหว่างสองสีโดยมีอัตราส่วนเท่ากันก็จะทำได้ดังนี้

1. แดง+เหลือง = ส้ม ซึ่งเป็นสีคุปปีร์ปักษ์ของสีน้ำเงิน

2. แดง+น้ำเงิน = ม่วง ซึ่งเป็นสีคุปปีร์ปักษ์ของสีเหลือง

3. เหลือง+น้ำเงิน = เชียว ซึ่งเป็นสีคุปปีร์บ้านของสีแดง

หรือถ้าเราผสมกันในอัตราส่วนที่ไม่เท่ากันก็จะได้สีที่แตกต่างกันออกไป เช่น

ถ้าแดงมากกว่าเหลือง = แสด

ถ้าเหลืองมากกว่าน้ำเงิน = เกี่ยวทองอ่อน

ถ้าแดงมากกว่าน้ำเงิน = ม่วงแดง (ชมพู)

และถ้าเราเอามีสีทั้งสามผสมกันในอัตราส่วนไม่เท่ากันก็จะได้สีหม่นคลาย ๆ กัน เช่น สีเทา สีน้ำตาล สีเขียวมะอก แต่ถ้าเราไม่เมสีทั้งสามมาผสมกันในอัตราส่วนที่เท่ากันก็จะได้สีกลาง (Neutral) ซึ่งเป็นสีสากปรกไม่สวยงาม

ข้อควรคำนึง

1. การต้องเทียนอย่างไรให้ไฟอร่อยมากควรใช้ไฟอ่อน และควรดูแลตลอดเวลา

2. ใช้ผงแท็บสมเลิกน้อยในพาราฟิน (หรือเทียนแพน) จะช่วยให้เทียนเหนียวขึ้นไม่ประจาย

3. น้ำเทียนที่เหมาะสมสำหรับการเทียนลดลายไม่ควรร้อนเกินไปหรืออ่อนเกิน เพราะจะทำให้เกิดน้ำยาในการเทียนลดลาย ถ้าหากน้ำเทียนร้อนเกินไปเส้นเทียนจะไหม้ ไม่คงชัด ถ้าหากน้ำเทียนอ่อนเกินไปน้ำเทียนไม่สามารถถักกันได้

4. ควรกรองน้ำทุกครั้งที่เทียนวาน้าเทียนสกปรกโดยกรองด้วยผ้าขาวบางในหม้อที่น้ำเทียนยังร้อนอยู่

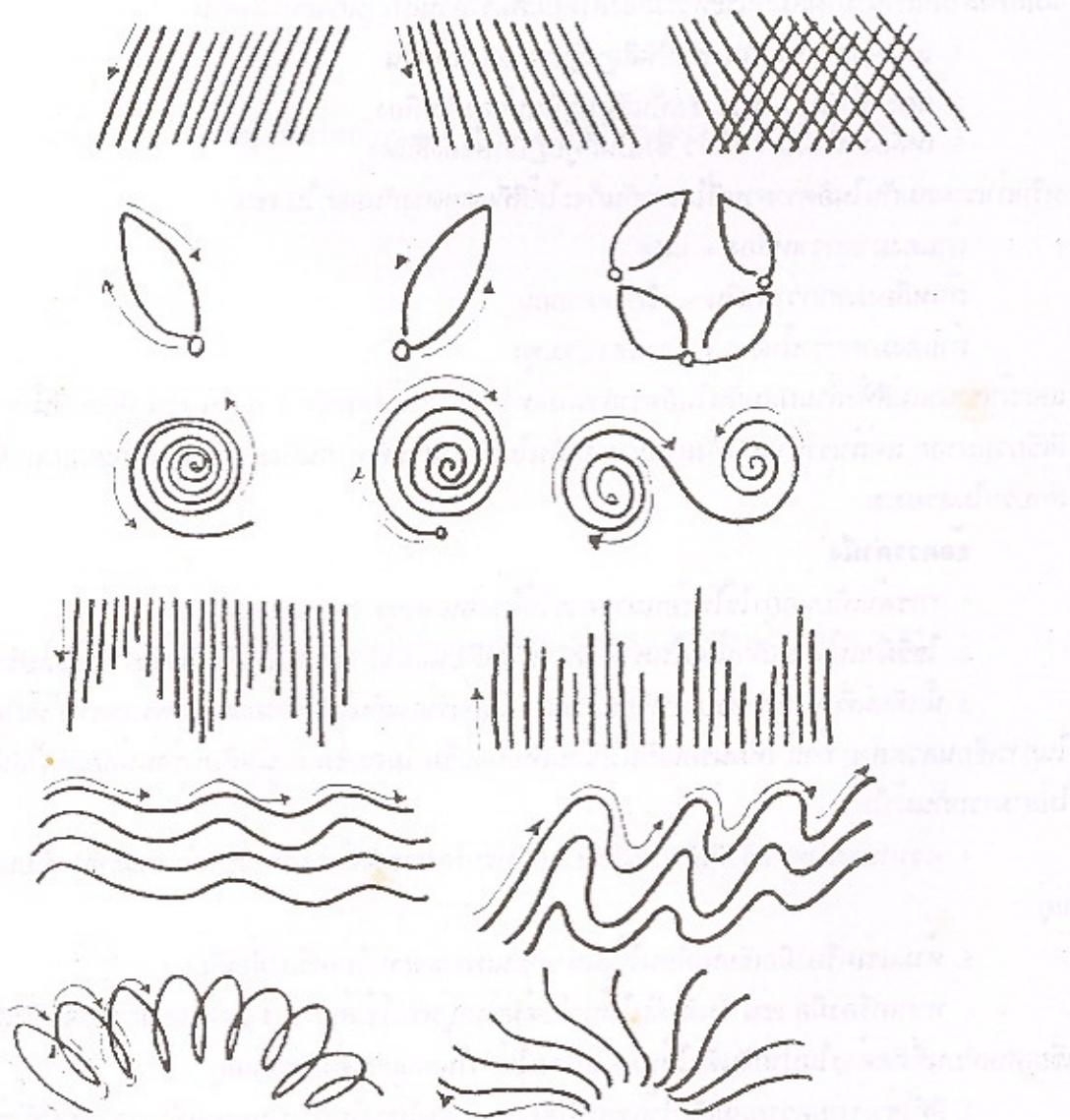
5. ห้ามใช้เครื่องมือเชี่ยนเทียนไว้ในน้ำเทียนเพราจะทำให้เครื่องมือเสีย

6. หากเครื่องมือ เช่น จันตั้งตันให้น้ำไปต้มน้ำสูญหรือใช้เส้นกิตา แหงในปากของจันตั้งเพื่อเทียเครื่องเทียนที่ติดค้างในปากจันตั้งให้หมดไปโดยให้ท้าในขณะจันตั้งยังร้อนอยู่

7. สีที่ใช้จะหายตัวร่วงสมเกินไว้แต่ละสีโดยแยกผสมใส่ลงในกระถุงพลาสติก และพูนที่ให้ร่วยสีต่อสีอื่นๆ

8. นายเคลื่อน (เชเดียมชิลเกต) ให้พสมน้ำเพียงเล็กน้อยจ่ายให้การระบายน้ำเคลื่อนง่ายขึ้น
9. การซัมผ่านน้ำสบู่ควรใช้น้ำสบู่ซึ่นแล้วห้ามใช้ผงฟอกขาวจะทำให้สีซีดจาง
10. ผ้าที่ใช้ในการย้อมใช้ผ้ามัสลิน ผ้าฝ้าย ผ้าไหม หรือผ้าที่ทำจากธรรมชาติ 100 % นำมาซัดคราบแบ่งหรือคราบสกปรกออกให้หมดโดยใช้การต้ม

แบบฝึกเขียนด้วยจั่งตึง

วารสารวิทยบริการ
ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม 2538

นิตยสาร
มหาวิทยาลัย
รามคำแหง

บรรณานุกรม

นันทา ใจจนอุดมศาสตร์. การทำผ้ามาติค. กรุงเทพฯ : ออดิยอนสโตร์, 2536.
ปรัชญา อาการนร. มาเซียนมาติกกันແຕօະ. ภูเก็ต : ม.ป.พ., 2537.

